Art. 267 KK

§Kto bez uprawnienia uzyskuje dostęp do całości lub części systemu informatycznego podlega karze pozbawienia wolności do lat 2.

Art. 269a KK

§Kto, nie będąc do tego uprawnionym w istotnym stopniu zakłóca pracę systemu systemu teleinformatycznego lub sieci teleinformatycznej, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

<u>Art.269c KK</u>

§Nie podlega karze za przestępstwo określone w art. 267 §2 lub art. 269a, kto działa wyłącznie w celu zabezpieczenia systemu teleinformatycznego albo opracowania metody takiego zabezpieczenia i niezwłocznie powiadomił dysponenta tego systemu lub sieci o ujawnionych zagrożeniach, a jego działanie nie naruszyło interesu publicznego lub prywatnego i nie wyrządziło szkody.

Informacje

GitHub

Na potrzeby zajęć swoje własne repozytorium na Githubie. Rezpozytorium będziesz wykorzystywać, aby wrzucać do niego rozwiązania zadań z przedmiotu. Możesz nazwać repozytorium dowolnie, ale najlepiej wykorzystaj nazwę:

imie-nazwisko-bsk-umcs.

Wirtualne środowisko pracy

Wirtualne środowisko pracy w Python, znane również jako virtualenv lub venv, jest sposobem za zapewnienie działania naszego programu niezależnie od maszyny na której jest uruchamiany ORAZ sposobem na uruchomienie innych programów na NASZEJ maszynie, tak aby instalowane z nią zależności nie zakłóciły pracy innych programów. Wirtualne środowisko pracy, jest swojego rodzaju odizolowanym katalogiem, zawierającym instalację języka programowania Python oraz zainstalowane biblioteki na potrzeby programu, który będziemy w nim uruchamiać.

Instalacja

```
sudo apt update
sudo apt install python3-pip
python3 -m pip install --upgrade pip

sudo apt install python3-venv
python3 -m pip install --user virtualenv
```

Tworzenie środowiska

```
python3 -m venv venv
source ./venv/bin/activate
```

Instalowanie pakietów

```
pip list
pip install black
black test.py
```

Dezaktywacja (koniec pracy) wirtualnego środowiska

deactivate

Dobre praktyki

W zadaniach najczęściej będziemy wykorzystywać język programowania Python. Aby zachować dobre praktyki programistyczne, będziemy używać <u>black'a</u> oraz <u>pylamy</u>. Jeśli to możliwe, możesz wykorzystać inny język programowania (jest to zależne od zadania). Pamiętaj jednak również o zachowaniu dobrych praktyk.

Narzędzia

hash-identifier

hash-identifier to narzędzie służące do identyfikacji różnych typów hashy kryptograficznych. Hash funkcjonuje jako skrót wiadomości (ang. message digest), który jest stosowany w kryptografii w celu sprawdzenia integralności danych lub w zabezpieczeniach haseł. Aby użyć hash-identifier, wystarczy uruchomić narzędzie z poziomu terminala, a następnie wprowadzić hash, który chcemy zidentyfikować. Program automatycznie przeanalizuje format i poda możliwe algorytmy, z jakimi może być związany podany hash. Narzędzie jest szczególnie przydatne podczas analizy danych pozyskanych z audytów bezpieczeństwa, forensyki cyfrowej, czy przy łamaniu haseł. hash-identifier to proste, ale użyteczne narzędzie, które przyspiesza proces identyfikacji algorytmów hashujących. Dzięki jego intuicyjnej obsłudze, jest to wartościowe narzędzie w arsenale specjalistów zajmujących się bezpieczeństwem informacji.

hashid

hashid HashID to niewielkie, ale bardzo przydatne narzędzie wiersza poleceń służące do automatycznej identyfikacji typu (algorytmu) dowolnego ciągu znaków zakodowanego w formie hash (skrótu). HashID analizuje wejściowy ciąg (np. 5f4dcc3b5aa765d61d8327deb882cf99) i zgaduje, jakim algorytmem został on wytworzony (MD5, SHA-1, SHA-256, NTLM, MySQL, bcrypt, itp.).

OpenSSL

To wieloplatformowa, otwarta implementacja protokołów SSL (wersji 2 i 3) i TLS (wersji 1) oraz algorytmów kryptograficznych ogólnego przeznaczenia. Dostępna jest dla systemów uniksopodobnych (m.in. Linux, BSD, Solaris), OpenVMS i Microsoft Windows. OpenSSL zawiera biblioteki implementujące wspomniane standardy oraz mechanizmy kryptograficzne, a także zestaw narzędzi konsolowych (przede wszystkim do tworzenia kluczy oraz certyfikatów, zarządzania urzędem certyfikacji, szyfrowania, dekryptażu i obliczania podpisów cyfrowych). OpenSSL pozwala na używanie wszystkich zastosowań kryptografii. Poniżej kilka kluczowych cech OpenSSL:

- Wszechstronność: OpenSSL oferuje bogaty zestaw narzędzi i bibliotek do obsługi różnych protokołów kryptograficznych, w tym SSL/TLS, kryptografię klucza publicznego, szyfrowanie danych i wiele innych.
- Bezpieczeństwo sieciowe: OpenSSL dostarcza narzędzia do zarządzania certyfikatami, generowania kluczy, podpisywania cyfrowego i szyfrowania danych, co umożliwia tworzenie bezpiecznych aplikacji internetowych i usług.
- Wsparcie dla różnych platform: OpenSSL jest dostępny na wielu platformach, w tym na systemach Unix, Linux, macOS, Windows oraz innych, co czyni go popularnym narzędziem wśród programistów i administratorów systemów.
- Otwarty kod źródłowy: OpenSSL jest projektem open-source, co oznacza, że jego kod jest dostępny publicznie i może być modyfikowany oraz rozwijany przez społeczność, co sprzyja ciągłemu ulepszaniu i dostosowywaniu narzędzia do różnych potrzeb i zastosowań.
- Wsparcie dla wielu protokołów: OpenSSL obsługuje wiele standardowych protokołów kryptograficznych, takich jak SSL/TLS, SSH, S/MIME, PKCS, co czyni go wszechstronnym narzędziem do implementacji bezpiecznych komunikacji w różnych aplikacjach i systemach.

Linki

- https://www.openssl.org/
- https://www.kali.org/tools/hash-identifier/
- https://pypi.org/project/hashID/
- https://pypi.org/project/black/
- https://pypi.org/project/pylama/
- https://www.toptal.com/developers/gitignore
- https://pypi.org/project/bcrypt/
- https://httpd.apache.org/docs/current/programs/htpasswd.html

- https://hashcat.net/wiki/doku.php?id=example_hashes
- https://en.wikipedia.org/wiki/Hash_function
- https://www.baeldung.com/cs/hashing
- https://cryptobook.nakov.com/cryptographic-hash-functions
- https://argon2.online/
- https://manpages.ubuntu.com/manpages/questing/man1/scrypt.1.html
- https://informatykzakladowy.pl/jak-serwer-sprawdza-haslo
- https://cheatsheetseries.owasp.org/cheatsheets/Password_Storage_Cheat_Sheet.html
- https://www.cyber.mil.pl/funkcje-skrotu/

Teoria

Funkcje haszujące to deterministyczne algorytmy, które przekształcają dane wejściowe dowolnej długości na ciąg znaków o stałej długości – zwany skrótem (ang. hash). Ich podstawowe cechy to:

- Jednostronność: trudność odtworzenia danych wejściowych ze skrótu.
- Stała długość skrótu: niezależnie od długości danych wejściowych.
- Unikalność: minimalizacja kolizji różne dane powinny dawać różne skróty.
- Deterministyczność: te same dane wejściowe dają ten sam wynik.
- Szybkość: szybkie przetwarzanie dużych danych.
- Odporność na kolizje: trudność znalezienia dwóch różnych danych z tym samym skrótem.

Zastosowanie funkcji haszujących

- Zabezpieczanie haseł: przechowywanie skrótów haseł zamiast samych haseł.
- Weryfikacja integralności danych: np. sumy kontrolne plików.
- Kryptografia: podpisy cyfrowe, generowanie kluczy.
- Systemy autoryzacji i uwierzytelniania.
- Ochrona prywatności i anonimizacja danych.

Klasyczne funkcje haszujące

- MD5 (Message Digest 5):
 - 128-bitowy skrót.
 - Szybka, ale nieodporna na kolizje.
 - Złamana niezalecana do zastosowań bezpieczeństwa.

• SHA-1 (Secure Hash Algorithm 1):

- 160-bitowy skrót.
- Używana w przeszłości m.in. w certyfikatach SSL.
- Również uważana za złamaną (od 2017 potwierdzone kolizje).

• SHA-256:

- 256-bitowy skrót.
- Obecnie uznawana za bezpieczną, ale szybka nieoptymalna do przechowywania haseł.

Nowoczesne funkcje haszujące

• bcrypt:

- Opiera się na algorytmie Blowfish.
- Używa mechanizmu kosztu (cost), który określa czas haszowania.
- Automatycznie dodaje sól (salt), dzięki czemu ten sam tekst hasłowy daje różne hasze.
- Dobrze chroni przed atakami słownikowymi i tablicami tęczowymi.

• scrypt:

- Wprowadza wymagania pamięciowe utrudnia użycie specjalistycznego sprzętu (GPU/ASIC).
- Umożliwia konfigurację pamięci, CPU oraz długości wyjścia.

- Argon2 (zwycięzca PHC 2015):
 - Trzy warianty: Argon2d, Argon2i, Argon2id.
 - Pozwala ustawić parametry: pamięć, czas, liczbę wątków, sól.
 - Bardzo odporna na ataki brute-force i tęczowe tablice.
 - Obecnie rekomendowana funkcja do przechowywania haseł.

Porównanie cech: stare vs nowoczesne funkcje

Cechy funkcji haszujących	Stare funkcje (MD5, SHA-1, SHA-256)	Nowoczesne funkcje (bcrypt, scrypt, Argon2)
Jednostronność	Tak	Tak
Stała długość skrótu	Tak	Tak
Unikalność (mało kolizji)	Nie (MD5/SHA-1) / Częściowo (SHA-256)	Tak (odporne na kolizje)
Deterministyczność	Tak	Tak (ale z losową solą hasz daje inny wynik)
Szybkość	Bardzo szybkie (łatwiejsze do złamania)	Wolne (celowo, zwiększają koszt ataku)
Odporność na kolizje	Niska / średnia	Wysoka
Odporność na ataki GPU/rainbow tables	Nie	Tak
Konfigurowalność (koszt, pamięć, wątki)	Brak	Tak (duża elastyczność w doborze parametrów)

Podsumowanie

Klasyczne funkcje haszujące takie jak MD5 czy SHA-1 nie zapewniają już dziś wystarczającego poziomu bezpieczeństwa – głównie z powodu podatności na kolizje oraz braku mechanizmów obrony przed atakami brute-force. Dlatego też w kontekście przechowywania haseł zaleca się stosowanie nowoczesnych funkcji haszujących takich jak bcrypt, scrypt czy Argon2, które dzięki zastosowaniu soli, kosztu czasowego i wymagań pamięciowych skutecznie utrudniają łamanie haseł nawet przy użyciu nowoczesnego sprzętu.

Zadania

1.1 Pod adresem http://127.0.0.1:10001 działa prosty serwer HTTP udostępniający dwa endpointy: http://127.0.0.1:10001/hash oraz http://127.0.0.1:10001/submit.

Twoim zadaniem jest obliczenie skrótu MD5 podanego przez serwer losowego słowa. Wynikowy hash powinien być w formacie szesnastkowym (hex). Aby otrzymać od serwera słowo do zahashowania oraz identyfikator sesji, wyślij zapytanie HTTP GET do endpointa http://127.0.0.1:10001/hash. Otrzymasz w odpowiedzi unikalny identyfikator sesji oraz losowe słowo do zahashowania.

 $Następnie\ powiniene$ ś obliczyć skrót MD5 otrzymanego słowa, kodując wynik w formacie szesnastkowym (hex).

Po obliczeniu hash'a wyślij go do serwera metodą HTTP POST na endpoint http://127.0.0.1:10001/submit, przekazując w formacie JSON zarówno identyfikator sesji, jak i obliczony skrót MD5 (hex). Serwer zweryfikuje poprawność przesłanego hasha i zwróci informację o sukcesie lub błędzie.

(a) Uruchom serwer za pomocą poniższego polecenia:

```
docker run -p 10001:10001 mazurkatarzyna/hashing-md5-ex1:latest
```

- (b) Do obliczenia skrótu MD5 użyj narzędzia OpenSSL.
- (c) Aby wysłać odpowiedź do serwera, użyj narzędzia cURL. Pamiętaj o dołączeniu nagłówka HTTP "Content-Type: application/json".
- **1.2** Pod adresem http://127.0.0.1:10002 działa prosty serwer HTTP udostępniający dwa endpointy: http://127.0.0.1:10002/hash oraz http://127.0.0.1:10002/submit.

Twoim zadaniem jest obliczenie skrótu SHA-256 podanego przez serwer losowego słowa. Wynikowy hash powinien być w formacie szesnastkowym (hex). Aby otrzymać od serwera słowo do zahashowania oraz identyfikator sesji, wyślij zapytanie HTTP GET do endpointa http://127.0.0.1:10002/hash. Otrzymasz w odpowiedzi unikalny identyfikator sesji oraz losowe słowo do zahashowania.

Następnie powinieneś obliczyć skrót SHA-256 otrzymanego słowa, kodując wynik w formacie szesnastkowym (hex).

Po obliczeniu hash'a wyślij go do serwera metodą HTTP POST na endpoint http://127.0.0.1:10002/submit, przekazując w formacie JSON zarówno identyfikator sesji, jak i obliczony skrót MD5 (hex). Serwer zweryfikuje poprawność przesłanego hasha i zwróci informację o sukcesie lub błędzie.

(a) Uruchom serwer za pomocą poniższego polecenia:

```
docker run -p 10002:10002 mazurkatarzyna/hashing-sha256-ex1:latest
```

- (b) Do obliczenia skrótu SHA-256 użyj narzędzia OpenSSL.
- (c) Aby wysłać odpowiedź do serwera, użyj narzędzia cURL. Pamiętaj o dołączeniu nagłówka HTTP "Content-Type: application/json".

1.3 Pod adresem http://127.0.0.1:10003 działa prosty serwer HTTP udostępniający dwa endpointy: http://127.0.0.1:10003/hash oraz http://127.0.0.1:10003/submit.

Twoim zadaniem jest obliczenie skrótu SHA-512 podanego przez serwer losowego słowa. Wynikowy hash powinien być w formacie szesnastkowym (hex). Aby otrzymać od serwera słowo do zahashowania oraz identyfikator sesji, wyślij zapytanie HTTP GET do endpointa http://127.0.0.1:10003/hash. Otrzymasz w odpowiedzi unikalny identyfikator sesji oraz losowe słowo do zahashowania.

Następnie powinieneś obliczyć skrót SHA-512 otrzymanego słowa, kodując wynik w formacie szesnastkowym (hex).

Po obliczeniu hash'a wyślij go do serwera metodą HTTP POST na endpoint http://127.0.0.1:10003/submit, przekazując w formacie JSON zarówno identyfikator sesji, jak i obliczony skrót SHA-512 (hex). Serwer zweryfikuje poprawność przesłanego hasha i zwróci informację o sukcesie lub błędzie.

(a) Uruchom serwer za pomocą poniższego polecenia:

```
docker run -p 10003:10003 mazurkatarzyna/hashing-sha-512-ex1:latest
```

- (b) Do obliczenia skrótu SHA-512 użyj narzędzia OpenSSL.
- (c) Aby wysłać odpowiedź do serwera, użyj narzędzia cURL. Pamiętaj o dołączeniu nagłówka HTTP "Content-Type: application/json".
- **1.4** Pod adresem http://127.0.0.1:10004 działa prosty serwer HTTP udostępniający dwa endpointy: http://127.0.0.1:10004/hash oraz http://127.0.0.1:10004/submit.

Twoim zadaniem jest obliczenie skrótu **Argon** podanego przez serwer losowego słowa. Wynikowy hash powinien być w formacie szesnastkowym (hex). Aby otrzymać od serwera słowo do zahashowania, parametry użyte do haszowania oraz identyfikator sesji, wyślij zapytanie HTTP **GET** do endpointa http://127.0.0.1:10004/hash. Otrzymasz w odpowiedzi unikalny identyfikator sesji, losowe słowo do zahashowania i niezbędne parametry.

Następnie powinieneś obliczyć skrót **Argon** otrzymanego słowa, kodując wynik w formacie szesnastkowym (hex).

Po obliczeniu hash'a wyślij go do serwera metodą HTTP POST na endpoint http://127.0.0.1:10004/submit, przekazując w formacie JSON zarówno identyfikator sesji, jak i obliczony skrót Argon (hex). Serwer zweryfikuje poprawność przesłanego hasha i zwróci informację o sukcesie lub błędzie.

(a) Uruchom serwer za pomocą poniższego polecenia:

```
docker run -p 10004:10004 mazurkatarzyna/hashing-argon-ex1:latest
```

(b) Do obliczenia skrótu Argon narzędzia OpenSSL dostępnego jako kontener Dockerowy. W tym celu uruchom kontener, i wejdź do jego środka. Haszowanie za pomocą algorytmu Argon dostępne jest pod nazwą kdf.

```
docker run -it mazurkatarzyna/openssl-332-ubuntu:latest openssl kdf -help
```

(c) Aby wysłać odpowiedź do serwera, użyj narzędzia cURL. Pamiętaj o dołączeniu nagłówka HTTP "Content-Type: application/json".

1.5 Pod adresem http://127.0.0.1:10005 działa prosty serwer HTTP udostępniający dwa endpointy: http://127.0.0.1:10005/hash oraz http://127.0.0.1:10005/submit.

Twoim zadaniem jest obliczenie skrótu **bcrypt** podanego przez serwer losowego słowa. Wynikowy hash powinien być w formacie szesnastkowym (hex). Aby otrzymać od serwera słowo do zahashowania oraz identyfikator sesji, wyślij zapytanie HTTP GET do endpointa http://127.0.0.1:10005/hash. Otrzymasz w odpowiedzi unikalny identyfikator sesji i losowe słowo do zahashowania.

Następnie powinieneś obliczyć skrót **bcrypt** otrzymanego słowa, kodując wynik w formacie szesnastkowym (hex).

Po obliczeniu hash'a wyślij go do serwera metodą HTTP POST na endpoint http://127.0.0.1:10005/submit, przekazując w formacie JSON zarówno identyfikator sesji, jak i obliczony skrót bcrypt (hex). Serwer zweryfikuje poprawność przesłanego hasha i zwróci informację o sukcesie lub błędzie.

(a) Uruchom serwer za pomocą poniższego polecenia:

```
docker run -p 10005:10005 mazurkatarzyna/hashing-bcrypt-ex1:latest
```

(b) Do obliczenia skrótu **bcrypt** użyj narzędzia **htpasswd** dostępnego jako kontener Dockerowy.

```
docker run mazurkatarzyna/htpasswd:latest --help
```

- (c) Aby wysłać odpowiedź do serwera, użyj narzędzia cURL. Pamiętaj o dołączeniu nagłówka HTTP "Content-Type: application/json".
- 1.6 Napisz skrypt w języku Python, w którym wygenerujesz hash MD5 dowolnego ciągu znaków podawanego jako argument wywołania skryptu. Sprawdź poprawność wygenerowanego hasha porównując go z wynikiem otrzymanym przy pomocy md5sum lub openss1. Wykorzystaj bibliotekę hashlib. Możesz wykorzystać poniższy szkielet kodu:

```
import hashlib

def md5_hash_string(input_string: str) -> str:
    """
    Returns the MD5 hash of a given string.
    """
    pass

if __name__ == "__main__":
    text = "hello world"
    print(f"MD5 hash of '{text}': {md5_hash_string(text)}")
```

1.7 Napisz skrypt w języku Python, w którym wygenerujesz hash SHA-1 dowolnego ciągu znaków podawanego jako argument wywołania skryptu. Sprawdź poprawność wygenerowanego hasha porównując go z wynikiem otrzymanym przy pomocy sha1sum lub openss1. Wykorzystaj bibliotekę hashlib. Możesz wykorzystać poniższy szkielet kodu:

```
import hashlib

def sha1_hash_string(input_string: str) -> str:
    """
    Returns the SHA-1 hash of a given string.
    """
    pass

if __name__ == "__main__":
    text = "hello world"
    print(f"SHA-1 hash of '{text}': {sha1_hash_string(text)}")
```

1.8 Napisz skrypt w języku Python, w którym wygenerujesz hash SHA-256 dowolnego ciągu znaków podawanego jako argument wywołania skryptu. Sprawdź poprawność wygenerowanego hasha porównując go z wynikiem otrzymanym przy pomocy openssl. Wykorzystaj bibliotekę hashlib. Możesz wykorzystać poniższy szkielet kodu:

```
import hashlib

def sha256_hash_string(input_string: str) -> str:
    """
    Returns the SHA-256 hash of a given string.
    """
    pass

if __name__ == "__main__":
    text = "hello world"
    print(f"SHA-256 hash of '{text}': {sha256_hash_string(text)}")
```

- 1.9 Napisz skrypt w języku Python, w którym wygenerujesz hash **bcrypt** dowolnego ciągu znaków podawanego jako argument wywołania skryptu. Sprawdź poprawność wygenerowanego hasha porównując go z wynikiem otrzymanym przy pomocy htpasswd. Do napisania programu potrzebna jest biblioteka bcrypt zainstalowana w kontenerze Dockerowym. Uruchom kontener, i wejdź do jego środka biblioteka jest już zainstalowana w kontenerze. Aby napisać program, wykorzystaj nano.
 - (a) Uruchom kontener za pomocą poniższego polecenia:

```
docker run -it mazurkatarzyna/hashing-bcrypt-ex2:latest nano template.py
```

(b) Do weryfikacji skrótu **bcrypt** użyj narzędzia **htpasswd** dostępnego jako kontener Dockerowy.

```
docker run mazurkatarzyna/htpasswd:latest --help
```

Możesz wykorzystać poniższy szkielet kodu, który dostępny jest również wewnątrz kontenera jako plik template.py:

```
import bcrypt

def bcrypt_hash_password(password: str) -> str:
    """
    Hash a password using bcrypt.
    """
    pass

def bcrypt_verify_password(password: str, hashed: str) -> bool:
    """
    Verify a password against a bcrypt hash.
    """
    pass

# Example usage
if __name__ == "__main__":
    pwd = "my_secure_password"
```

1.10 Mając dany początkowy ciąg znaków helloworld, który następnie został zahashowany, określ, jaka funkcja skrótu została wykorzystana do utworzenia hasha: 6adfb183a4a2c94a2f92dab5ade762a47889a5a1. Możesz wykorzystać narzędzie hash-identifier:

```
docker run -it mazurkatarzyna/hash-identifier:latest
```

Czy hash-identifier odnalazł nazwę hasha? Jeśli nie, zaproponuj inny sposób na rozwiązanie zadania.

1.11 Mając dany początkowy ciąg znaków helloworld, który następnie został zahashowany, określ, jaka funkcja skrótu została wykorzystana do utworzenia hasha:

2y\$10\$xbyAv5a46CQYPay5UISCNeFWpVdx2qvhCBEOZ/YtfxoVXhOGrVKQa. Możesz wykorzystać narzędzie hash-identifier:

```
docker run -it mazurkatarzyna/hash-identifier:latest
```

Czy hash-identifier odnalazł nazwę hasha? Jeśli nie, zaproponuj inny sposób na rozwiązanie zadania.

1.12 Mając dany początkowy ciąg znaków helloworld, który następnie został zahashowany, określ, jaka funkcja skrótu została wykorzystana do utworzenia hasha: 6adfb183a4a2c94a2f92dab5ade762a47889a5a1. Możesz wykorzystać narzędzie hashid:

```
docker run mazurkatarzyna/hashid:latest yourhash
```

Czy hashid odnalazł nazwę hasha? Jeśli nie, zaproponuj inny sposób na rozwiązanie zadania.

1.13 Mając dany początkowy ciąg znaków helloworld, który następnie został zahashowany, określ, jaka funkcja skrótu została wykorzystana do utworzenia hasha:

2y\$10\$xbyAv5a46CQYPay5UISCNeFWpVdx2qvhCBEOZ/YtfxoVXhOGrVKQa. Możesz wykorzystać narzędzie hashid:

```
docker run mazurkatarzyna/hashid:latest yourhash
```

Czy hashid odnalazł nazwę hasha? Jeśli nie, zaproponuj inny sposób na rozwiązanie zadania.

1.14 Mając dany początkowy ciąg znaków R3iSrSNmgU9SFHxVekUD, który następnie został zahashowany, określ, jaka funkcja skrótu została wykorzystana do utworzenia hasha: 48cab4b54bef42fddaa6353c68a20b369f40026e. Aby rozwiązać zadanie, napisz skrypt w języku Python. Podpowiedź: algorytm jest dostępny w bibliotece hashlib.